Zpověď před posledním ránem - Ryvolové, bratři

Milý pane abbé co bych vám měl říkat
na posmrtný život budu těžko zvykat
za mříží je slunce a mne zima mrazí
hlavu mám bez vlasů jako všichni vrazi

Milý pane abbé každý má svůj osud
cítím se již mrtvý přesto žiju dosud
těžko mi odpustí Pánbůh moji vinu
ďábel už mě volá k sobě na hostinu

Víte pane abbé bylo nás jak smetí
táta mlátil mámu přibývaly děti
k nenávisti vedly všechny moje lásky
na mém dětském čele přibývaly vrásky

Do bahna jsem padal podsvětí mne vleklo
místo nebe abbé čeká na mne peklo
milý pane abbé velkoměsta vůně
zničí každou duši která smutkem stůně

Milý pane abbé pozdravujte ženu
napsal jsem jí báseň na protější stěnu
měla se mnou trable dopisy mi psala
v očích měla slzy přestože se smála

Milý pane abbé nechtěl jsem ho zabít
nůž byl otevřený sám si na něj nalít
v bance má být ticho když děláme práci
chtěl zavolat poldy to se nevyplácí

Milý pane abbé svítání se blíží
upustil jste bibli oči se vám klíží
život je jen bárka já jsem ztratil veslo
proto na mě čeká elektrický křeslo
Sbohem pane abbé...